

så meget mere. Vi bør hellere vente, for jeg tror faktisk, den uddør af sig selv i løbet af få år.

Kendsgerningen er i de landdistrikter, vi bor i, at det jo er åbningstiderne, der er afgørende for, hvordan disse virksomheder drives. Det er bestyreren, der fuldt ud afgør, hvornår disse små forretninger udgår eller dør eller ikke gør det. Utraditionelle åbningstider, andre tider end dem, andre har, det er det, der gør, at de kan overleve. Det skal være utraditionelt. En 8-17-åbningstid gør det ikke. Der skal meget mere til. Der skal initiativ til, der skal være kreativitet hos dem, der skal drive disse, og hos dem, der står for det.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Kristeligt Folkeparti har haft en meget klar politik, hvad angår udbud af detailhandel. Man vil et varieret udbud, man vil en bevarelse af de små og mellemstore butikker. Og man har klart været indstillet på fra Kristeligt Folkepartis side at gribe ind over for markedskræfterne.

På den baggrund vil jeg spørge Kristeligt Folkeparti, om Kristeligt Folkeparti finder, at det skulle være en uoverstigelig tærskel, når man har det grundsynspunkt omkring de store butikker, de store centre, om man kunne tænke sig, at man vil lave en eller anden form for lovgivning, der hindrer, at Danmark havner i den situation – den ulykkelige situation dyrevelfærdsmæssigt, transportpolitisk, energimæssigt, regionalpolitisk – at vi på det nærmeste kun har et par slagterier tilbage i Danmark.

Vil Kristeligt Folkeparti da lade syv og fire være lige og gå ud til sine medlemmer i Vestjylland og sige: Ja, det er naturens lov, og det kan vi ikke gøre noget ved. Vi kan kun gøre noget ved det, når det drejer sig om at gribe ind over for de store handelskæder, men på det andet område kan vi ikke gøre noget. Eller hvad?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen bortset fra hensynet til dem, der kommer efter os her i eftermiddag, synes jeg, det er udmærket med en lukkelovsdebat. Så jeg vil lige som ikke beklage, at jeg har vovet mig ud i det.

Hr. Jens Kirk siger, at lukkeloven uddør af sig selv. Ja, hvis vi ikke vil beskytte den, så gør den. Klart. Og det vil vi. Og det vil vi stadig væk kæmpe for.

Hr. Jens Kirk siger, at åbningstider afgør det ikke, eller hvordan er det? Altså helt konkret var det jo sådan i den gamle lukkelov, at butikker op til en vis størrelse havde lov til at holde åbent, altså dagligvarebutikker i landdistrikterne og andre steder.

Så blev loven jo ikke administreret ordentligt, og derfor opstod der discountbutikker f.eks., som solgte langt over den grænse, men det blev ikke administreret; de tillod sig at have åbent.

Jeg kan se det hjemme i mit eget bysamfund, hvor der ligger et par discountbutikker i købstaden Frederikshavns udkant, som har holdt ulovligt åbent, og som indtil den seneste revision af lukkeloven faktisk har taget livet af de butikker i landsbyerne, som ligger i en periferi af 5-8 km uden om Frederikshavn, fjernet deres omsætning fra dem, fordi mange af de mennesker, som skulle handle derude i de bitte små byer, også har ærinde i Frederikshavn, og når de kommer ad landevejen, vil de hellere handle i den store butik, som har åbent lørdag og søndag hele dagen.

Det er helt klart, at det er med til at fjerne omsætningsgrundlaget for de små butikker på landet, og det fik man så faktisk yderligere legaliseret. Nok skal man nu administrere den omsætningsgrænse, men til gengæld blev omsætningsgrænsen forøget med 50 pct., og det var meget negativt for livet i de små butikker.

Og så omkring hr. Kolstrups sammenligning mellem slagterier og butikker. Se, forskellen er, at de dér butikker jo konkurrerer med hinanden indenlandsk, så dem har jeg ikke noget imod at give grænser og sætte begrænsninger på, altså sådan at de opfylder nogle samfundsmæssige forbehold. Om det er den ene eller den anden butiksform, der overlever i Danmark, er jeg såmænd ligeglad med, men jeg vil gerne, at det er sådan, at vi tager hensyn lokalt, altså decentralisering. Og det er det, vi kunne, hvis vi ellers ville, på en ordentlig måde med lukkeloven.

Slagterierne derimod konkurrerer med tyske og spanske og amerikanske og taiwanske slagterier osv. Og hvis vi vil have nogle arbejdspladser og en indtjening dér, så må vi finde os i, at de lever under markedsøkonomiske vilkår. Derfor vil jeg alligevel være med til at stille krav f.eks. til transportafstanden for levende dyr og sådan nogle ting dér. Det vil jeg helt klart. Men altså på forsigtig vis, så vi opretholder vores konkurrenceevne.